

2121 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 2122

Tauber: Det glæder mig, at den ærede sidste Taler, der har et særligt Kjendskab til denne Sag, har givet mig Ret ligeoverfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (Bille) i den Betragtning, at en af de vigtigste Grunde til, at de billige Laanecontoierer kunne bestaae ved Siden af Assistentshuset, er, at Assistentshuset udlaaner Mindre paa Pantterne end de andre Contoierer. Jeg behøver derfor ikke at gaae nærmere ind paa denne Betragtning eller de forskjellige andre Betragtninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds. Der er kun eet Punkt i, hvad han yttrede, som jeg ikke kan undlade at nedlægge Indsigelse imod. Det er hans Hentydning til Demarcationsloven og navnlig den Behandling, denne Sag har faaet fra Udvalgets og Thingets Side. Jeg maa navnlig nedlægge Indsigelse imod, at der under denne Sag blev gjort Banffeligheder med Hensyn til noget Punkt, som der ikke burde gjøres Banffeligheder med. Det er ikke Tilfældet, at Udvalget ved sin Betænkning har besværet en saadan Forhandling med Communen i nogen utilbørlig Grad. Thingets eenstemmige Votum gif i den Retning, at der fra Regjeringens Side var gjort et Overgreb i Rigsdagens Rettigheder derved, at der havde fundet en Afløsning af contractmæssige Ydelsers Sted uden Rigsdagens Samtykke; det er denne Indsigelse, som jeg finder mig foranlediget til at gjøre. Jeg vilde ikke have bragt dette Punkt frem i denne Forbindelse, hvis ikke den ærede Rigsdagsmand havde gjort det; men efterat han har gjort det, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der gjennem disse Ydelsers Afløsning uden Rigsdagens Samtykke i Forbindelse med en med Københavns Commune truffen Handel er ydet Københavns Fattigvæsen og Københavns Commune en meget betydelig Understøttelse for bestandig, en Understøttelse, der hidtil rigtignok er ydet fra Aar til Aar, men om hvis fortsatte Vedvaren der kunde have været et meget stort Spørgsmaal. Fra de ærede Medlemmers Side, der forlange,

at Staten skal tage særligt Hensyn til København, stilles der den Fordring, at Staten paa en indirecte Maade skal understøtte Københavns Fattigvæsen, skal overhovedet understøtte Communen i Om sorgen for den fattige Befolkning. At dette er principstridigt, turde vistnok Alle være enige om. At en Afløsning deraf eller Forandring deri bør skee paa en meget lempelig Maade, efterat Staten nu saalænge har ydet Understøttelsen i den Form, troer jeg, at Alle ere villige til at erkjende; men der kan neppe stilles en saadan Fordring som den, vi hørte af den ærede sidste Taler, at, naar Staten ophæver Assistentshuset, bør den lade Capitalen under en anden Form komme dette Diemed tilgode. Jeg troer i Henhold til, hvad vi nylig hørte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds, at man meget godt kan lade Assistentshuset ophøre efter en passende Fristes Forløb, naar det overlades til Communen, paa hvilken Maade den vil tage sig af Sagen, eller, saafremt Communen ikke vil gjøre det, det da overlades til Private, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang de ville være istand dertil. Men det er Noget, som vi efter min Mening maae holde paa, at denne Sag ikke vedkommer Staten.

Winther: Der er flere ærede Medlemmer, der have talt i Anledning af den Yttring, der findes i Betænkningen fra Udvalgets Side, som om man tænkte paa pludselig at ophæve Assistentshuset; men Enhver, der vil læse Betænkningen, vil jo see, at der aldeles ikke er stillet noget Forslag i saa Henseende, der er blot bemærket, at man har fundet sig foranlediget til at ydtale, at det formeentlig nu vilde være at tage under Overveielse, om det omhandlede Institut skal nedlægges. Dette er meget langt fra at være et Forslag om en pludselig Ophævelse. Jeg vilde ogsaa være imod, at man pludselig hævede det, men dersom man efter denne Discussion vilde finde sig foranlediget til ved